

indvandrede fra Provinserne til København. De føle sig i høj Grad forurettede og gøre blandt andet gældende, at af det gamle Statstilskud er kun en lille Del brugt til Forhøjelse af Lærernes Løn — det er vist ganske rigtigt, men disse Folk tage maaske ikke tilstrækkeligt Hensyn til, at lige før de fik dette Tilskud, var der, saa vidt jeg erindrer, netop sket en Lønforhøjelse for den københavnske Lærerstand. Ikke desto mindre hævde de med nogen Ret dette, at kun 62,000 Kr. bruges til Lærersløn, og den øvrige Del gaar ganske direkte i Kommunens Kasse. Der gør den formodentlig ogsaa sin Gavn, men den vilde maaske gøre mere direkte Gavn, naar den kom Lærerne til gode. Dernæst gøre de opmærksom paa, at de ganske naturligt ønske at faa deres Vikar- og Tjenestetid i andre Kommuner medregnet. Det er netop det Spørgsmaal, der ligger for, og deres Ønske paa dette Omraade forekommer mig at være lige saa billige som naturlige. Der er en anden af disse Tiden-der, som fremstiller Sagen i alt væsentligt paa samme Maade, kun med noget større Bitterhed overfor dem, som have været lykkeligere og faaet Ansættelse i Københavns Kommune, omtrent ligesom de kom fra Eksamensbordet. Saa er der endelig nogle Lærere af en helt anden Kategori, nemlig de, der have gaaet en lang Aarrække som Timelærere eller Vikarer, der mene, og ogsaa med Rette, at deres Tid nu er kommen til at faa rettet paa deres Forhold. Jeg har saaledes en Beregning liggende for mig, som viser, at de, der ere komne ind i Slutningen af 1880'erne og Begyndelsen af 1890'erne, i de første 20 Tjenesteaar have haft en Indtægt, som aarlig er mindst 70 Kr. lavere end den Gennemsnitsløn, deres ældre Kolleger oppebar i deres første 20 Tjenesteaar, skønt de den Gang udelukkende vare lønnede efter det gamle Lønregulativ af 1876. Det er ganske naturligt noget, som piner dem, og som de ønske rettet. De yngre uheldigt stillede, hvis Løn endogsaa i 12 af de 20 Aar er beregnet efter de ny Lønningsbestemmelser, have det ikke bedre. Jeg anfører disse Ting, ikke fordi jeg anser det for paa dette Tidspunkt at være særlig vanskeligt at faa dem rettede, men fordi jeg anser det for rigtigt at faa det fremført ved denne Lejlighed, for at disse Folk kunne vide, at man ogsaa herfra vil gøre sit for at varetage deres Tarv. Thi Forholdet er det, at da denne Lov, bortset fra § 7, ikke gælder for Københavns Kommuneskoler, har Staten kun det Baand

overfor Københavns Kommune, at denne skal enes med vedkommende Minister om et Regulativ, der indeholder saadanne Lønforbedringer, som maa anses for svarende til denne Lovs Lønninger i det hele, naar Københavns særlige Forhold tages i Betragtning, idet der tages det fornødne Hensyn til de i § 4 fastsatte Regler for Beregningen af Tjenestealderen. Jeg antager, at det vil faa Betydning for en Mængde Lærere — naar jeg siger, at der er en Mængde, maa jeg tilstaa, at jeg kender ikke deres Antal, det er sikkert ganske forsvindende overfor de 12—1300 Lærere, som København i det hele har, det er en Sag for sig, men det vil dog være af stor Betydning, at Københavns Kommune benytter Lejligheden her til at skaffe disse Lærere den Forbedring, og jeg henstiller til den Minister, der faar med denne Sag at gøre, snarest muligt at faa en Forhandling i Gang, der saa hurtigt som muligt kan føre til det Resultat, at disse Lærere virkelig blive ligestillede med den danske Lærerstand i al Almindelighed. Her er Forholdet efter § 4 det, at den, hvis Tjenestealder vil blive forbedret efter denne Lov, skal have en Omberægning deraf. Dette Punkt vil have den allerstørste Betydning netop for denne Del af Lærerne i København.

Jeg beder Tinget undskylde, at jeg har omtalt dette saa udførligt, men jeg er tilbøjelig til at tro, at der er en hel Del af mine Kolleger, som ikke har været stærkt opmærksom paa dette Forhold, og da Lejligheden til at faa det rettet — for saa vidt det staar til os, vel at mærke — formentlig foreligger nu som paa intet andet Tidspunkt, har jeg anset det for rigtigt at paakræve Deres Opmærksomhed og opfordre Dem til at gøre Deres dertil, idet jeg i øvrigt — jeg gentager det — har det Haab, at Københavns Kommune vil stille sig paa samme Maade som Staten med Hensyn til Lærernes Tjenestetid ved de forskellige Skoler, af hvad Art de saa ere.

Endnu har jeg kun en ganske enkelt Bemærkning at gøre. Jeg er atter i det mærkelige Tilfælde, at den i ikke ringe Grad falder sammen med, hvad den sidste ærede Taler udtalte. Jeg kan nemlig ikke undlade at benytte Lejligheden til at lægge et godt Ord ind for de pensionerede Lærere og Lærerenker. Det er ganske sikkert, at de, der ere pensionerede efter Lønningsreglerne fra før 1899, ere ganske overordentlig tarveligt stillede, og Enkerne ere en Mængde Steder ligefrem usselt stillede,